

ἄλλοι ἀνάσκελα, τὰ τσιμπούκια τῶν καταρτιῶν γύρανε, στὴ πλεοῦσα τὸ καράδι σχίστηκε εἰκοσι ποδάρια, οἱ καλαφάτηδες πετάχθηκαν δῆω σὰν ποντικοί, δὲν μποροῦσαν νὰ κάνουν τίποτε, τὸ νερὸ ἔμπαινε ποταμός. Τὸ καράδι ἔγυρε μὲ τὴ μπάντα, ἡ πρύμη βύθιζε, τὰ σχοινιά καὶ τὰ παράγκα τῶν δεξιῶν κανονιῶν σπάσανε καὶ τὰ κανόνια κατρακυλοῦσαν τσακίζοντας ναύταις καὶ στρατιώταις. Ὁ Πατρονάμπης ἔσπασε τὰ μοῦτρα του ἀπάνω στὸ μπούσουλα καὶ δλοι μαζὶ ἔνα κουβάρι, αὐτός, δ μπάς-ρεῖς, δ μουτεσαρίφης, οἱ τιμονιέροι, κατρακύλισαν ἀπ' τὸ κάσαρο στὴ θάλασσα. Ὁ γενίτσαρος Χασάν, πιστός στὴ διαταγή, σκαρφαλωμένος στὴ γυρμένη κουβέρτα τῆς φεργάδας, προχωροῦσε μὲ τὸ γιαταγάνι νὰ πάρῃ τὸ κεφάλι τοῦ καπτάν Νικόλα. Κείνη τὴν ὥρα τὸ φανάρι τῆς σκάλας τοῦ Τσεπχανὲ ἔπεσε στὸ μπαροῦτι. Πήρε φωτιὰ κι' δλοι πῆγαν στὸν άέρα. Τὰ βουνὰ τριγύρω σείστηκαν. Ὁλη ἡ Σάμος ἐξύπνησε. Τὰ κανονοστάσια ἔλαμψαν. Τὰ ἑλληνικὰ καράδια ἅρχισαν τὸ κανονίδι. Οἱ Τοῦρκοι ποδίζουν ἀπὸ παντοῦ. Τὰ στρατεύματα ἀφίνουν τὸ γιαλό.

— Ἀποθανέτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων!

[1911]

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ν. ΡΑΔΟΣ

Εἰλικρίνεια ὑπηρετρίας

·⁰ δανειστής. — Μὰ τί κατάστασις εἶνε αὐτή! Πότε «δὲν εἶν» ἐδῶ δ κύριος», πότε «λείπει ἡ κυρία». Μὰ τέλος πάντων ποιός πληρώνει ἐδῶ μέσα; . . .

·¹ Η ύπηρετρία. — Ἐδῶ, κύριε, δὲν πληρώνει κανένας . . .